

تويونچوق توي

غونچلار

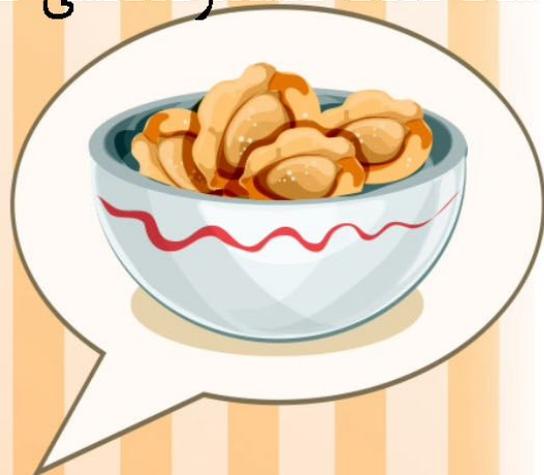

مه نه: قصص و كليات بالعربي

باتۇر قورسقىنىڭ بەكمۇ ئېچىپ كەتكەنلىكىنى ھىس قىلدى.
ئۇ ئەسر نامىزنى تۈگىتىپلا، شام نامىزغا ئەزان چىقىشىنى
تەقەزالىق بىلەن كۈتتى.

ئۇ خىلمۇ - خىل يىمەك - ئىچمەكلەرنى خىيال قىلغىلى تۇردى.
ئاغزىدا ئازراقمۇ نەم قالمىغانلىقى ۋە قاتتىق ئۇسساپ
كەتكەنلىكىنى ھىس قىلىپ يەنە بىر قېتىم سائەتكە قارىدى.
سائەتنىڭ ئىستىرىلكىسى ئىنتايىن ئاستا چۆگىلەۋاتاتتى.

-باتۇر! غەيرەتلىك بول بالام، ئەمدى چوڭ بولۇپ قالدىڭ،
روزا تۇتۇشقا ئادەتلەن، سائەتكە قاراۋەرمەي ئەھمىيەتلىك
ئىشلار بىلەن مەشغۇل بول،--دېدى دادىسى ئۇنىڭغا تەبەسسۇم
بىلەن.

باتۇر ياتاق ئۆيىگە كىرىپ دادىسىنىڭ سۆزىنى ئويلىدى.
توغرا ئۇ ئەھمىيەتلىك ئىش بىلەن مەشغۇل بولۇشى
كىرەك ئىدى. ئەمما زادى نېمە ئىش قىلىشى كىرەك؟

ئۇ دەرھال تېخى پۈتتۈرۈپ بولالمىغان بىر ئىشنى ئەسلىدى-دە،
بازاردىن سېتىۋالغان رەڭلىك كارتون قەغەز، چاپلىغۇچ ۋە قىزىل
رەڭلىك چاقلارنى ئالدى ۋە بىر قانچە ئايدىن بېرى سىڭلىسىغا
ۋەدە قىلغان ئويۇنچۇق ئۆينى ياساشقا كىرىشىپ كەتتى.

ئۇ ۋاقتنىڭ تىز ئۆتۈۋاتقانلىقى، ئويۇنچۇق ئۆينىڭ بارغانچە چىرايلىق بولۇۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ، ئىپتىداردا سىڭلىسىنى خۇشال قىلىۋەتمەكچى بولدى، پىشايىنىسىدىن تەرلەر ئېقىپ ۋاقت يىتىشمەيلا قېلىۋاتاتتى، بىر قانچە مىنۇتتىن كىيىن شام نامىزىنىڭ ئەزىنى بىلەن تەڭ ئاخىرقى قەغەزنى بىكىتتى.

ئويۇنچۇق ئۆينى كۆرۈپ خۇشاللىققا چۈمگەن قىزنى
كۆرگەن دادا تەبەسسۇم قىلدى.

-دادا! مەن رامزاننىڭ ھەر بىر كۈنىدە يېڭى بىر ئىش
بىلەن مەشغۇل بولىمەن،- دېدى باتۇر دادىسىغا.

- ۋاقتتىن ئۈنۈملۈك پايدىلانساق نېمىدىگەن ياخشى ھە!
شۇنداق قىلساق ۋاقتنى ساقلاپ زىرىكىپ كەتمەيمىز. رامزان
ھورۇنلۇق ئېيى ئەمەس، ئەمەل-ئىبادەت ئېيدۇر، - دېدى
دادىسى باتۇرغا.

